ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

3 квітня 2019 року ● № 14 (101)

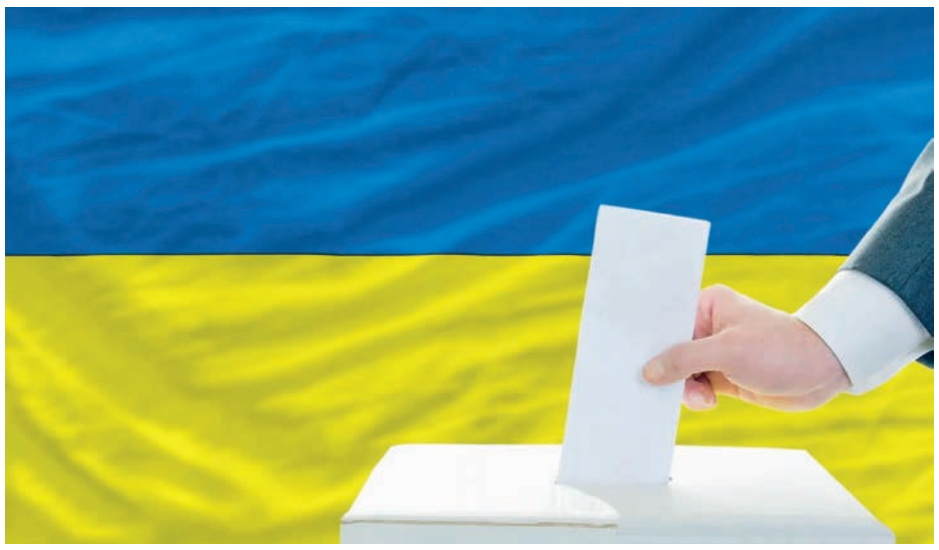

Вибори-2019

За даними Центральної виборчої комісії (ЦВК) України на другу годину вівторка, 2 квітня, офіційні підсумки голосування в першому турі виборів Президента України виглядають так (в електронному вигляді).

ЦВК опрацювала 99,12% протоколів, підрахувавши 18,5 мільйона голосів. Згідно з цими даними у виборчих перегонах лідирує Володимир Зеленський з результатом 30,23% (5 655 385 голосів).
Чинний Президент України Петро Порошенко набирає 15,92% (2 979 300 голосів).
Третє місце займає Юлія Тимошенко з результатом 13,39% (2 506 391 голосів).
Недійсними визнано 1,18% бюлетенів.
Явка на виборах президента склала 63,52%. Рекордною така явка не стала, в попередні роки показник не раз був вищим.

Благовіщення

Це день, коли Архангел Гавриїл, явився Пресвятій Діві Марії та повідомив їй благу вість, що вона непорочно зачне від Святого Духа і народить Сина Божого – Ісуса Христа. Благовіщення Пресвятої Богородиці – це одне з 12 найголовніших свят православної церкви, дата якого не змінюється. За юліанським стилем свято відзначається щорічно 7 квітня.

Традиції Благовіщення
Свято Благовіщення одне із найбільших весняних свят. У церкві в цей день святять проскури, а господарі в Україні випускають із хлівів тварин, щоб чули весну. Також незаміжні дівчата біля храмів танцюють перший весняний хоровід - «кривий танець». За віруваннями, на Благовіщення не можна важко працювати, вбивати тварин, веселитися і проводити гучні забави, проте, якщо свято випадає в період Великоднього посту, то він у цей день частково послаблюється.

Народні прикмети на Благовіщення
Проте якщо на Благовіщення дуже тепло, то на Великдень буде холодно.
Якщо на Благовіщення сонце сходить на чистім небі, то весна рання, якщо в полудень – середня, якщо ясно ввечері – пізня.
Якщо на небі не вдалося порахувати жодної ластівки, значить, весна буде холодна і ще не скоро почне теплішати.
Якщо на Благовіщення буде гарна погода – буде гарний врожай.
Якщо на Благовіщення летить сніг – літо неврожайне.

Перший тур – Коментар перші сенсації

Україна знову здивувала світ. Ще наприкінці минулого року комедійного актора Володимира Зеленського мало хто навіть з політологів бачив лідером президентських перегонів. Але вже наступний за датою виборів День сміху підтвердив, що дані березневих соціологічних опитувань зовсім не жарт. За результатами обробки Центрвиборчкомом протоколів дільничних виборчих комісій (на час, коли матеріал готувався до друку), В. Зеленський перемагає, на другому місці Петро Порошенко, на третьому - Юлія Тимошенко, далі - Юрій Бойко, Анатолій Гриценко, Ігор Смешко. Саме результат останнього, найбільш фахово підготовленого, на думку відомого журналіста Дмитра Гордона і не менш знаного лікаря Комаровського, претендента до нелегких обов'язків провідника нації є однією із несподіванок кампанії. Бо він не мав змоги ні задіяти чималий медійний ресурс, як переможець, ні потужний адміністративний, як наступний за ним претендент.

Остап ВЕРНИГОРА

Початок підрахунку голосів на одній з виборчих дільниць села Китайгород Царичанського району.

Другою несподіванкою перегонів із рекордною за новітню історію держави кількістю кандидатів стало те, що лідер минулорічних соціологічних опитувань і партії з найбільшим парламентським досвідом – Юлія Тимошенко – не потрапила до другого кола виборів. Загалом їхні результати свідчать, що українці показали «велику дулю» діючій політичній системі, переважною мірою відстороненій від запитів звичайних людей. У розмові зі знайомою довелося почути:

- Володимир Зеленський – не політик? А що зробили оці політики за двадцять сім років Незалежності? Навчилися красти та собі зарплати безмежні призначати, а нам - пенсію півтори тисячі гривень? Хай вже не політик спробує, може, в нього щось та й вийде.

Позаяк ніхто з претендентів не отримав переважної більшості голосів виборців, бо навіть переможні 30,23% це лише волевиявлення біля 5.6 мільйона громадян у загальнодержавному вимірі, 21 квітня відбудеться другий тур президентських виборів. У ньому доведеться вирішувати, що є краще для України – відома проєвропейська політика Петра Порошенка з постійними корупційними скандалами його оточення всередині держави чи маловідома стосовно основної загрози - військової агресії Росії - Володимира Зеленського. Не зрозумілими є і його наміри стосовно нагальної потреби України з радикальної деолігархізації економіки. Цікаву думку з цього приводу висловила депутат Європарламенту Ребекка Гармс: «Якщо Зеленський переможе і в другому турі, це меншою мірою буде голосуванням за нього, більшою – проти старих облич та партій і хоч за щось нове».

Звісно ж, короля грає його свита, у претендента є наміри зібрати потужну команду, про що вчора заявив екс-міністр фінансів Олександр Данилюк. Втім, обов'язкові перед другим туром теледебати Петра Порошенка і Володимира Зеленського мають прояснити всі невідомі моменти. А поки основна увага суспільства прикута до президентських перегонів, дуже швидко спливає час для ухвалення Верховною Радою давно обіцяного закону про вибори до парламенту за відкритими партійними списками. Коли ж це не буде зроблене, то певних сенсацій можна буде чекати і восени цього року на парламентських виборах.

Кластер – найкраща форма розвитку сільських територій

Кластер є найкращою формою розвитку сільських територій в Україні. Таку думку висловила в.о. міністра аграрної політики та продовольства Ольга Трофімцева під час відкриття дискусійної панелі «Майбутнє кластерного розвитку та побудова сталих екосистем в українському АПК» в рамках міжнародної агропромислової виставки «Agroport West Lviv-2019».

«Створення кластерів є оптимальним інструментом розвитку сільських територій. Їх ефективність залежить саме від ініціативи бізнесу різних секторів економіки, які на перший погляд виглядають абсолютно не поєднуваними. Саме так і працює класторизація», - зауважила в.о. Міністра Ольга Трофімцева.

Вона відзначила, що класторизація має підтримку сьогодні на рівні уряду та держави. Це бізнес орієнтована модель, яка працює на самоокупність. Міністерство вже підтримує і готове підтримувати й надалі ідеї бізнесу інформаційно та дорадницьки. Кластерні ідеї разом із smart-спеціалізацією можуть підвищити конкурентоспроможність регіонів та ефективно реалізовуватися в новостворених територіальних громадах, де є молоді та ініціативні керівники

СКАНДАЛЬНА ПОЖЕЖА В НІЧНІЙ ПІТЬМІ,

або Як у селі Добровілля Васильківського району у стосунках між раніше ніби ж приязними людьми щезло добро і гору взяло зло

Читайте - стор. 2,6

Народотворчість

СМІХ КРІЗЬ СЛЬОЗИ

„...сміятися, жартувати над собою український люд схильний і вміє, а це прикмета здорової і сильної духом нації. Кепкувати над собою здатен лише той, хто знає собі ціну, дорожить власною гідністю і завжди готовий виправляти будь-які свої помилки..."

стор. 4,5

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

СКАНДАЛЬНА ПОЖЕЖА В НІЧНІЙ ПІТЬМІ,

або Як у селі Добровілля Васильківського району у стосунках між раніше ніби ж приязними людьми щезло добро і гору взяло зло

Є благородне прислів'я, що коли хочеш робити іншим добро – поспішай, не зволікай з ним. Але є й прислів'я з протилежним змістом: хочеш собі лиха і біди – зроби людям добро. На величезний жаль, з отаких протиріч наше життя туго сплетене. У чому на власному гіркому досвіді й переконалася мешканка села Добровілля Васильківського району Лариса Фесенко. Це жінка, про яку є підстави писати зовсім інше, ніж те, що доводиться писати зараз нам - хвалу і вдячність на її адресу слід виголошувати. Лариса Олександрівна свого часу зі своїм чоловіком Леонідом Івановичем і працювали разом на виробництві, і заснували потім одне з перших тут одноосібне господарство. Отож трудилося подружжя в поті чола собі і своїм рідним на втіху та добро. Аж поки горе не наздогнало сімю: Леонід Іванович занедужав і помер. Зрозуміло, самотужки порати господарство жінка, роки якої уже впритул наближалися до пенсійних, не могла. Та гадаєте, активна і діяльна Лариса Олександрівна всиділа без діла, склавши, як-то кажуть, руки? Ні ж! Почалася антитерористична операція на Донбасі, і Лариса Фесенко разом зі своєю подругою Ольгою Крохмальною добровільно зайнялася волонтерською діяльністю. Багато чого на замовлення військових підрозділів Збройних сил України ці дві жінки збирали і відвозили у зону бойових дій – від продуктів харчування і до одягу та речей побуту і гігієни, а то й включаючи транспортні й інші технічні засоби. Мають Крохмальна і Фесенко наразі цілу купу подяк від командування і солдат військових частин, і своїх благородних зусиль досі не припиняють.

Микола ЯСЕНЬ

ТАК ЩО добро робить для наших вояків окремо взята Лариса Фесенко як мало хто інший принаймні в межах Васильківського району. Змалку, каже вона, звикла вважати, що коли робиш добро людям – значить робиш його й сама собі. Так жити, продовжує Лариса Олександрівна, привчили її батьки. Та наша далі розповідь, як це не прикро, про те, що хоч і зрідка, але трапляється, коли і щире добро обертається раптом - і несподівано та неочікувано для тебе - злом. У Лариси Фесенко як сталося: після смерті чоловіка вона прийшла до висновку, що і легковий автомобіль, який мала разом з ним, не потрібен тепер їй. То продала. Таким чином звільнився, спорожнів добротний гараж у дворі. Зберігала в ньому лише усілякі інструменти, котрі надбав також ще Леонід Іванович, та хатній і городній інвентар. Чому не знаходилося місця в будинку та що аби не валялося під ногами куди? У гараж!

А якось завітав до Лариси Олександрівни її хрещеник Артем Мамонов. Живе він тут же, в Добровіллі, тільки й того, що на іншій вулиці. Однак завітав на «Жигулях» шостої моделі, котрі придбав напередодні. І каже, що оце купив же «на свою голову» - доводиться на ніч залишати надворі, бо свого гаража катма. А часи пішли такі, що ризиковано отак кидати машину. Чи не дозволите, мовляв, ставити у ваш? Оскільки гараж хрещеної мами воротьми виходить на вулицю, а не на подвір'я, то ж ніяких незручностей для жінки не буде – правда ж? «Правда, правда» - усміхнулася й погодилася Лариса Фесенко. Став, тобто, і не сумнівайся. Відразу зауважимо, що без будь-яких умов та й без будь-якої плати за користування віддала жінка Артему Мамонову в «оренду» свій гараж. У неї, запевняє, і думки такої не виникало, щоб брати гроші з хрещеника. А забігаючи наперед, докинемо, що не вимагала Лариса Олександрівна плати й за електроенергію, оскільки гараж при потребі освітлювався від проводки з її будинку. Вважала це за дрібницю, не вартої жалю. І так тривало більше, ніж п'ять років: Артем порався у гаражі Лариси Фесенко, як у власному, і ніяких на цей рахунок непорозумінь чи претензій до хрещеної матері не мав. Як зі свого боку і вона до нього теж не мала. Панував мир та спокій між ними, і ніщо лиха ніякого не віщувало.

***

А ОПІВНОЧІ з 13 на 14 листопада 2016 року вулицею Будівельною вертався велосипедом додому з кочегарки у школі Олександр Бондаренко. Їдучи мимо садиби Лариси Фесенко, він відчув їдкий запах диму. Однак у першу мить не надав цьому значення – крутив педалі і далі. Оскільки подумав, що надихався у кочегарці горілого чаду, от і ввижається він йому всюди. «Але потім мене як щось зупинило, - розповідає Олександр Миколайович, - і наказало пильніше придивитися навкіл». Коли ж він озирнувся, то в освітленій далеким ліхтарем темряві угледів цівки диму, які здіймалися «явно над гаражем Фесенчихи», як сказав тепер. Зрозуміло, чоловік одразу постукав у шибку причілкового вікна і розбудив жінку. А вже Лариса Олександрівна мала змогу зі свого подвір'я зазирнути у невеличке віконце гаража і переконатися, що він уже практично повен диму. То яке це зараз добро – мобільний телефонний зв'язок. Жінка за лічені навіть секунди по тривозі підняла і Артема Мамонова та його батьків, і усіх своїх знайомих, у тому числі Ольгу Крохмальну та її чоловіка Володимира Федоровича Крохмального. Усі, кого скликала на порятунок, швидко збіглися до гаража. То вже вони викликали й пожежників.

- Від чого я зраділа, - пригадує Лариса Фесенко, - бо в моїй голові думка пульсувала, що мерщій треба ж відчинити гараж і випихати з нього автомобіль.

Пояснює це своє рішення-бажання тим, що щоб горіла уже сама машина, через віконце – яке хтось з прибулих встиг і розбити – вона не бачила.

- Справді і я кричав тому ж Мамонову, де ключі від гаража? - розповідає далі Володимир Крохмальний. - Бо давай же витягувати машину. Однак Артем доволі дивно себе повів – це поза сумнівом і точно, скажу я вам прямо.

Артем високо підняв руку з ключами від гаража, продовжує чоловік, даючи зрозуміти, що ось вони у нього є, та відмикати гаражний замок чомусь не спішив. Ніби як вагався це робити. Натомість наполягав чекати й поліцію, яку він також викликав. Натякаючи чи бодай висловлюючи припущення, наче тут всі ознаки навмисного підпалу.

- Я спробував заперечити, що який підпал, - підводить риску Володимир Крохмальний, - якщо горить всередині. Тоді Мамонов підійшов до гаражних воріт і повідомив: «О, та тут зірвано замок!» Я й подумав, що все може бути. Але був замок зірваний чи ні, ніхто інший, уявіть собі, у тій гарячці і купі людей не бачив. Усі ми товпилися навкруги, але ні гасити, ні якихось інших дій чинити не могли. Остерігалися, що а раптом бензин рвоне? Не тільки. Й через те, що Мамонов не відчиняв гараж. Не рвав і не метав, аби рятувати «Жигуль», поки сюди не прибули пожежники…

А як пожежники прибули, то рятувати уже практично не було чого. Згорів і «Жигуль», вигорів до тла і гараж. Версія Мамонова, поведінку якого від цього й поготів не могли зрозуміти інші свідки надзвичайної події, про те, наче хтось навмисне зламав замок і підпалив автомобіль, не знайшла підтвердження. Її пожежники та їхні експерти не підтвердили. Уже в первинному акті про пожежу, який склала комісія у складі головного інспектора Васильківського районного сектора Державної служби з надзвичайних ситуацій С. Рєзніка, власника авто ВАЗ-2106 А. Мамонова, начальника караулу 55-ї ДПРЧ молодшого лейтенанта С. Мальованого, диспетчера тієї ж 55 ДПРЧ прапорщика А. Смішко та пожежних - молодшого сержанта С. Сліпченка і сержанта І. Самарського - читаємо, що «за адресою вул. Будівельна, 3 у селі Добровілля пожежу орієнтовно виявлено о 23 год. 55 хв., повідомлено про неї о 00 год. 05 хв., а ліквідовано о 01 год. 05 хв.». Отож дійсно гасили довго – биту годину. Встановив акт, зрозуміло, і причину загорання, а саме: «Сталося замикання електричного пристрою зарядки акумуляторної батареї».

Зрештою, є власноручно написане «власником згорілого автомобіля ВАЗ-2106, державний номер А 05 – 17 ДН» Артемом Мамоновим пояснення. Ним і підписане наступного після пожежі дня, себто 14.11.2016 року. Ось воно, читаємо: «Пояснюю, що акумуляторну батарею я, Мамонов А.В., о 18.00 годині 13.11.2016 я зняв з автомобіля і там же в гаражі поставив на зарядку. Приблизно о 24 годині виявив, що з щілин гаража валить дим. Потім я підійшов до воріт, щоб їх відчинити, але відчиняти не став. Далі я розбив вікно гаража, щоб дізнатися, що ж відбувається в ньому. Коли я заглянув, то побачив, що горить автомобіль, тому вирішив викликати пожежників». Оце і все пояснення. Ні слова більше. Крапка.

Тільки от згодом, спершу наприкінці ще 2016 року, потім і в середині 2017, «власниці згорілого гаража» Ларисі Фесенко довелося домагатися уточнення, з якої ж бо причини разом з автомобілем Артема Мамонова спалахнув вогнем і її гараж? За першим разом жінка отримала довідку за підписом знайомого уже нам начальника Васильківського районного сектору Головного управління Державної служби з надзвичайних ситуацій у Дніпропетровській області Сергія Рєзника. Читаємо: «Повідомляю, що 14.11.2016 до Васильківського відділення поліції супровідним листом було направлено акт про пожежу у с. Добровілля по вулиці Будівельній, 3 з ймовірною причиною – замкнення зіпсованого електричного пристрою для зарядки автомобільних акумуляторних батарей. Ніяких інших свідчень про ніби іншу причину даної пожежі не надходило. Тому якщо вони дійсно раптом появляються, то їх слід вважати не дійсними». Потім Лариса Фесенко дочекалася вісточки і з Державної служби з надзвичайних ситуацій України – отож з Києва за підписом Першого заступника Голови ДСНС О. Мельчуцького. Читаємо і його: «За фактом вищезгаданої пожежі комісією складено акт, де зазначено її ймовірну причину – замкнення електричного приладу, призначеного для зарядки акумуляторної батареї. У розділі акту «Особливі зауваження членів комісії» відмітки щодо будь-яких зауважень, у тому числі і щодо будь-яких інших причин пожежі, відсутні». Отож, шановна Ларисо Олександрівно, будьте спокійні і не переймайтеся – висновки експертів одностайно зійшлися на тому, що винним є акумуляторний електрозарядний пристрій, і тепер сумнівів з цього приводу просто бути не може.

Одначе виникає запитання, а з яких причин жінці довелося домагатися на цей рахунок ясності? Скажемо більше – домагатися фактично до цих пір. Хоч з відповідей, котрі Лариса Фесенко отримала з районної і вседержавної Служб з надзвичайних ситуацій, наскрізь просвічується несподівана якась наче інша версія обставин, через які сталося загорання авто Артема Мамонова у її гаражі. І це правда: уже за кілька днів після біди за участю слідчого відділу поліції у Васильківському районі Ігоря Савченка «все перевернулося з ніг на голову», як висловлюється Лариса Олександрівна. А головне тут, що збитки за заподіяну пожежею шкоду жінці має компенсувати, виявляється, не Артем Мамонов, фактично з вини якого і загорівся та згорів гараж, а ні з того та ні з сього… сусід через вулицю. Як сумно жартує Фесенко, «історія з загорянням мого гаража завертілася, закружляла та раптом наповнилася незрозумілою плутаниною все одно, що через вулицю навприсядки».

- Коли мені і зась заїкатися, щоб Мамонов відшкодував збитки, заподіяні з його може й невимушеної, але явно провини, - підводить риску жінка.

Чи у вас відразу виникає запитання, а на яких підставах Лариса Фесенко ніби як також несподівано зажадала, аби хрещеник сплатив за знищене майно у вигляді гаража та домашнього, городнього і побутового скарбу, який у тому гаражі зберігався? Уявіть собі, підстави, а разом з ними і потреби в цьому у жінки знайшлися. Історія на перший погляд з тривіальною, а насправді доволі підступною пожежею перетворилася на перевірку односельців на совість та справедливість. На їхні людські чесноти та їхнє ж людське сумління. На те, настільки вони тим і іншим наділені. Хто, точніше, добром, а хто, навпаки, більше злом переповнений? Вічне питання, чи завжди добро перемагає зло, нагадало про себе після нічної пожежі в Добровіллі. Особливо враховуючи, що зло споконвіків набагато нахабніше і агресивніше, що й підтвердилося знов у даному разі.

Продовження - стор. 6

Українські селяни мітингують рідко. А якщо вже зважилися на такий крок, та ще й весняної пори, коли за одвічними цієї пори сільськими турботами ніколи і вгору глянути, то дійсно допекло. У Дніпрі біля шістдесяти жителів Обухівки і Миколаївки, Балівки та Партизанського на площі під облдержадміністрацією та облрадою провели мітинг з вимогою негайного створення двох об'єднаних територіальних громад у Дніпровському районі. Ще з початку реформи децентралізації жителі Обухівки знайшли спільну мову щодо подальшої долі із сусідньою Миколаївською громадою, а Балівської – з Партизанською. Та в обох цих випадках, як кажуть, коса наскочила на камінь - об'єднавчі процеси ідуть не по висхідній лінії, а по тій кривій колії, що нею ходить сліпий кінь, і обласний рівень здолати ніяк не можуть.

«Вимагаємо виборів у Обухівській та Балівській громадах!»

Протест

Жителі Миколаївки покинули власні справи, щоб змусити владу в Дніпрі працювати (крайній зліва Юрій Єгоров).

Виступ голови молодіжно-спортивного патріотичного клубу «Обухівська Січ» Станіслава Мінчуна на протесті в Дніпрі.
Фото автора.

Григорій ДАВИДЕНКО

Бричка перед конякою

Чималеньке селище міського типу Обухівка, центр однойменної селищної ради, з селом Горянівське знаходяться на заході Дніпровського району, на лівому березі річки Дніпро. Трохи вище за течією розташувалася Миколаївка Петриківського району. Міжрайонна «брама» між цими поселеннями давньої Протовчанської паланки на сучасному шляху до єдиної громади вже два роки тому прибрана – Верховна Рада в березні 2017-го ухвалила законопроект № 5520 щодо особливостей добровільного об'єднання територіальних громад, розташованих на територіях суміжних районів. А про невидимі причини гальмування децентралізації великому колу мітингувальників на площі з обуренням розповів учасник АТО, голова молодіжно-спортивного патріотичного клубу «Обухівська Січ» Станіслав Мінчун:

- Вже більше трьох років іде боротьба за створення Обухівської ОТГ, обидві селищні ради давно провели збори і сесії, місцеві депутати проголосували «за». Але Дніпропетровська ОДА досі не дала висновку стосовно відповідності проекту рішення щодо добровільного об'єднання законам і Конституції України. Вона внесла зміни в перспективний план об'єднання, зробила подання в облраду. Тепер постійна комісія облради розглядає зміни, а на сесію не виносить. Тому селищні ради не можуть ухвалити остаточні рішення про децентралізацію, а ЦВК без цих рішень не може призначити вибори. У Дніпрі фактично бричку поставили перед конякою, і так «рухають» реформу. Президент України ініціював децентралізацію, а його депутати у фракціях БПП від Петриківки до Дніпра і призначенці на відповідальних постах затято блокують її! Це справжнісінька змова проти реформи. Парадокс пояснюється просто – один із обласних очільників «зарезервував» виборчий округ № 29 під себе, щоб «заплигнути» до Верховної Ради восени, тому й не прагне ніяких змін щодо меж округу. Хай навіть не надіється – жодного голосу не отримає! А поки увесь цей цирк триває, селище Миколаївка дедалі більше зубожіє, в ньому досі є солом'яні стріхи, молодь тікає світ за очі в пошуках роботи. Теж саме відбувається і в Балівці з Партизанським. Від імені всіх жителів громад оголошую безстрокову акцію з вимогою негайно надати обидва висновки!

Заклик енергійного очільника молодіжного козацького руху знайшов гарячий відгук у всіх присутніх. Палко підтримав його і бойовий побратим С. Мінчуна по АТО, офіцер запасу Юрій Єгоров з Миколаївки:

- Ми на Майдані стояли не за зміну облич, а за зміну душі української влади. Та все ж чимало негідних людей прийшло на нашій крові у владу, і під гаслом «Слава Україні!» грабують народ. Вони, як писав Шевченко, кайданами міняються, правдою торгують… У Миколаївку навіть завозили «тітушок», наводити «лад», щоб люди не прагнули якихось там реформ і сиділи тихо. Біда, яка допомагає свавільним діям влади – ще значна байдужість населення. Чимало людей бояться, щоб не було гірше. А що може бути краще – вони цього навіть не уявляють! Досить грабувати наші села!

Про повну підтримку вимог представників чотирьох громад заявив голова Асоціації фермерів та приватних землевласників Дніпропетровщини, депутат обласної ради Анатолій Гайворонський. Він зазначив, що ця акція є попередженням діючій владі, щоб на виборах ніхто не пробував займатися фальсифікаціями. І наголосив, що не вперше обласна влада не вирішує насущні проблеми жителів Обухівської та Балівської об'єднаних громад, прагнучи «законсервувати» ситуацію для власного ґешефту. А голова ГО «Волонтерський центр допомоги військовим і цивільним «Вільна доля» Олександр Зеркаль акцентував, що переважна більшість жителів цих громад підтримують добровільне об'єднання у такому форматі, лише «князьки місцевого розливу» прагнуть перевернути все з ніг на голову:

- Партизанська і Балівська громади майже рік тому отримали рішення суду щодо незаконного «гальмування» об'єднання обласною владою. Та навіть його ніхто не поспішає виконувати! На Січеславщині під час цієї війни не лише не дотримуються законів України, а й діє чимало корупційних схем – вивозиться титан до країни-агресора, переводяться кошти в офшори і т. п. Зарадити цьому можна лише єдиними зусиллями усіх без винятку громадських організацій краю.

«Ланцюг Злуки» між Балівкою та Партизанським

На акції було зачитане рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду 26 квітня 2018 року:

- Визнати протиправними дії Дніпропетровської ОДА щодо повернення рішень Партизанської сільської ради від 31. X. 2017 р., Балівської сільської ради від 26. X. 2017 р. про схвалення проекту рішень щодо добровільного об'єднання територіальних громад.

Як пояснили громадські активісти, облдержадміністрація використала як привід для відмови навіть… малесеньку орфографічну помилку! Не дивно, що суд не визнав такі «докази» законними. А села ці вже мають досвід спільного життя:

- Балівка і Партизанське були раніше однією сільською радою, ще й Зоря з нами. Діяв єдиний потужний овочевий радгосп «Перемога», - з гордістю повідомила жителька Балівки Надія Височина. – Влітку 2017-го ми навіть стояли між нашими селами в єдиному Ланцюгу Злуки на узбіччі автодороги національного значення Н–31 Дніпро - Решетилівка. І репортаж демонстрував 34-й телеканал, але у Дніпрі ні на що не зважають.

На акції були присутні і ветерани праці. Їм замість заслуженого відпочинку доводиться тепер відстоювати на натруджених ногах кращу долю дітей і онуків:

- Маю статус «дитина війни», та не можу бути байдужою, коли бачу, в які злидні нас заганяють без права змінити щось на краще, - гірко зазначила Лідія Білик з Балівки. – Раніше сотні тонн овочів вирощували разом, діяв великий студентський табір, а тепер нам інколи кажуть, що ми з «партизанами» фінансово не спроможні. Та в нас теж бухгалтери є, і у них все виходить, все прораховується.

Дійсно, навіть без детальних підрахунків зрозуміло, що об'єднана Балівська громада з більш ніж п'ятьма тисячами жителів на родючих землях, з кількома промисловими підприємствами за статтею «власні доходи» виглядатиме ніяк не гірше більшості 63-ох новостворених громад Дніпропетровської області. Не кажучи вже про фінансову спроможність Обухівської громади, яка налічує понад 10 тисяч мешканців. Загалом Січеславщину нашу чимало хто вважає лідером децентралізації. З цього приводу Президент Петро Порошенко під час грудневого візиту навіть назвав владу Дніпра «прикладом для України». Та насправді лідером вона не є - за відсотком площ створених ОТГ, за даними сайту «Децентралізація», Дніпропетровщина разом із Хмельниччиною ділить лише третє-четверте місце в державі – 58 %, кращі справи в Запорізькій області – 64 % та Житомирській – 65 %. Коли б до цих 58 % додати Обухівську та Балівську ОТГ, то область суттєво б наблизилася до лідерів.

Вочевидь, «гарант» у грудні не знав про поневіряння жителів названих громад, інакше б не поставив такі дії дніпровської влади з децентралізації за взірець для інших країв. За давньою недоброю звичкою, до учасників кількагодинного протесту у Дніпрі так ніхто з обласних чиновників й не вийшов. А за три дні до цього голова уряду Володимир Гройсман патетично заявив: «Уся карта України до 2020 року має бути заповнена кордонами об'єднаних громад – з новими можливостями і системою управління. В Україні завершується етап добровільного об'єднання громад».

Аж заобідньої пори з учасниками протесту в приміщенні Дніпропетровської обласної ради поспілкувалися директор «Центру розвитку місцевого самоврядування» у Дніпропетровській області Олена Тертишна та депутат облради Віктор Шинкевич. Проте, за словами Станіслава Мінчуна, вони заходилися переконувати всіх, що найкращим об'єднанням буде формат… Обухівка, Балівка та Партизанське! Щоб залишити Миколаївку «на прив'язі» в Петриківському районі. Учасники висловилися категорично проти такого наміру. Безстрокова акція протесту жителів двох де-факто об'єднаних громад триває. Вони прагнуть єдиного – бути почутими. І чекають відповіді на подані звернення до Дніпропетровських ОДА та обласної ради. ■

! Без справедливості держава є нічим іншим, як лише бандою розбишак

Аврелій Августин

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

СМІХ КРІЗЬ СЛЬОЗИ

Комусь з великих приписують фразу, що людство, сміючись, прощається зі своїм минулим. А українці сьогодні не інакше, як сміючись, прощаються зі своїм майбутнім.
(З газет і телепередач останнього часу)

Ніна МИХАЙЛОВА

АХІБА НЕ ТАК? Ще коли повторно обирали Президентом Леоніда Кучму, довелося почути потепну і ніби самокритичну народну частівку:

«Прилетіла галка з саду
Та й сіла на вишню,
Обирали нову владу –
Вибрали колишню!»

Хіба не в самісіньке, якто кажуть, яблучко поцілили ті, хто склав ще колись цю наповнену і приязним гумором, і водночас відверто гнівним сарказмом весело-невеселу співомовку?! Так, сміятися, жартувати над собою український люд схильний і вміє, а це прикмета здорової і сильної духом нації. Кепкувати над собою здатен лише той, хто знає собі ціну, дорожить власною гідністю і завжди готовий виправляти будь-які свої помилки. Одначе наразі виникає запитання: чому ж, доволі рішуче тавруючи своє уже майже фатальне та ледве не рабське й покірне пригинання перед тими, хто нас дурить на кожному кроці і чимдалі відвертіше шиє у дурні та обертає в отари овець, ми кожного разу знову і знову голосуємо за негідників, злодіїв і казнокрадів, корупціонерів і хабарників? Чи на цей раз нарешті оберемо, враховуючи й осінні парламентські вибори, не колишніх і не зловмисників?

Або ось частівка на тему, надто актуальну буквально сьогодні, силоміць яку нам нав'язує нинішня все ще існуюча влада:

«Як Федот
роззявить рот,
Зразу видно – патріот.
Гнат ще більший
патріот,
Бо у нього ще
більший рот».

Це ж таки правда, що п'ять останніх літ правляча камарилья Петра Порошенка на кожному розі, одягаючись у вишиванки, клянеться у любові до України, а тим часом знищує її та її народ. Так чи не пора, з усією ненавистю висміюючи псевдопатріотів-брехунів, по суті, підступних пройдисвітів і гнобителів свого народу, мерщій затуляти їм пельку-рот, котра дійсно завелика і все ненажерливіша та ненажерливіша?!

Народна творчість, передусім прислів'я та приказки, анекдоти й усмішки, мініатюрні віршовані твори і частівки-співаночки споконвіків побутували серед українського люду. А ще у своїх і піснях та думах наші предки давали власну оцінку усьому, що коїлося у їхньому житті, виносили свої присуди і вироки тим, хто не цурався знущатися й збиткуватися над людьми. Як писав колись один дослідник ще «української дожовтневої літератури», «висновки та повчання пісень і частівок, жартів, байок та анекдотів ставали популярними в народі, не давали спокою тим, кого вони засуджували, зневажали й таврували». Отож були і, дякувати Богу, досі залишаються могутньою зброєю у боротьбі людей за свої права та інтереси. За своє благополуччя і добробут своїх сімей та рідних. І вже сьогоденні зразки та прикладі народної творчості, які пов'язані суто з теперішніми гіркими реаліями, свідчать про те, що терпіти наругу над собою українці не збираються і довго не будуть. Залишається домагатися єдиного: щоб дотепне і влучне, гостре слово справді було страшнішим од кулі. Щоб його нечестивці усіх мастей боялися, як вогню. Ось і таких, приміром, поетично-пісенних сміховинних частівок:

Довели нас ті реформи
До однієї уніформи:
І панове, і мадами
Світять голими задами!
***
Думав я шматочком
сала
Зранку розстаратися.
Я до нього прицінився,
А воно – кусатися!
***
Вже ж такі ми незалежні
За короткий стали час:
Жодна гривня у кишені
Не залежується в нас!
***
І шумить, і гуде –
Суд над мафією йде.
Та коли ж з тієї хмари
Хоч краплина упаде?
***
Мене милий так леліє,
Аж дивуюсь я сама:
Мені баксів не жаліє,
Бо у нього їх нема!
***
Наш девіз «Раби не ми!»,
Не торгуємо людьми.
Та купив Хапайлик
Жора
І суддю, і прокурора!
***
А мій милий мене
любить
Так, що просто чудеса!
-Ти дорожча, -
мені каже, -
Ніж копчена ковбаса!
***
Гей, минуться негаразди –
Заживемо всі, як газди:
І ти газда, і я газда –
В мене дуля, в тебе
«Мазда»
***
В нас держава правова,
Кожен зна свої права:
Хто найбільше
в неї вкрав,
Той і має більше прав!

Тут і зізнаюся я, що ці нотатки для мене – як приємні й бентежні спогади, ностальгія за далекими уже студентськими роками. Адже під час навчання на філологічному факультеті – українська мова і література – колись Донецького державного університету кілька разів доводилося виїжджати у села Донбасу у так звані фольклорні експедиції-практики. Як це розуміти? Нас відряджали у далекі глибинки збирати і записувати з вуст народу народні пісні, частівки, думи та легенди, афоризми і приказки, прислів'я, жарти і усмішки. Мені досі вчуваються слова літературознавця-доктора наук Фені Дмитрівни Пустової про те, що створені цілими поколіннями наших предків неповторні і поетичні, і афористичні прозові мініатюри-твори, і пісні, казки, легенди та перекази – це величезне духовне надбання українського народу, скарбниця знань, мудрості і досвіду, які дістаються усім нам, нащадкам, у неповторну спадщину, котрою залишається тільки користуватися й дорожити. За свої віки українці надбали й створили, коротше, стільки глибоких і розважливих філософських літературно-пісенних перлин та крилатих приповідок і висловів, що це тепер невичерпна криниця національних скарбів. Всі свої надії й жалі, печалі і мрії, мовляв, вклав народ у свою усну художню творчість. Нас вчили, що вся народна творчість «просякнута повчанням добра і зразкової, сумлінної поведінки, благородних звичаїв і традицій, поваги до старших і батьків, засудження і картання зла та невдячності, глузування зі шкідливих і поганих звичок та поглядів»- і так далі. Ще одна особливість фольклорної спадщини нашого народу – її суто виховна спрямованість, яка стає у великій пригоді, аби нові покоління уже й радянських людей були вихованими і добропорядними. Або й така особливість, як сміх та гумор, котрий притаманний усій усній творчості українського народу. Це ж бо свідчить про щирість, приязність і м'якість та доброту натури і вдачі українців, їхнього людяного менталітету, як кажуть зараз.

І я скажу й сьогодні, що все наведене вище, все, чого нас вчили, відповідає дійсності. Відповідало і відповідає. За винятком єдиного: не з усіма пластами народної творчості нас знайомили. Були й цілі пласти іскрометних і глузливих пісень-співаночок та частівок особливо, а також приповідок-приказок і навіть дошкульних анекдотів, які фактично від нас приховували. Уже за першої нашої фольклорної експедиції-практики у віддаленому село Старобешівського району Донецької області з райвно нас привезли безпосередньо у кабінет секретаря компартійного комітету тамтешнього колгоспу і при нас сказали йому: «Під вашу, шановний, відповідальність!». На що секретар запевнив, що «очей з нас не спускатиме». А ще й докинув, що поселить «дівчат-красунь, спортсменок і студенток» у своєму будинку, аби, мовляв, з нами «нічого не трапилося».

А вчинив ще більше, ніж пообіцяв. Він сам призначав, з ким зустрічатися нам, з чиїх вуст записувати пісні і легенди, тим паче, усмішки й анекдоти. Навіть організовував доставку необхідних персонажів - знавців народної творчості до свого дому, щоб ми, не виходячи з двору, записували пісні якщо про тяжке та підневільне життя українського селянства, то, звичайно, в дореволюційні часи. А в радянську пору усна народна творчість, як неважко здогадатися, славила соціалістичний спосіб життя, звитяжний труд у колгоспах і заможний добробут та побут колгоспників, піклування про радянський народ рідної Комуністичної партії, згуртованість та дружбу народів і тому подібне. Лише навздогін згодом я збагнула, чому слухали і записували ми людей дійсно під пильним наглядом секретаря парткому. Тим паче, що аналогічно повторилося і наступного року, коли ми виїхали на фольклорну практику в сусідню Луганську область. Там нас спершу завезли у сільську раду, але її голова зажадав зачекати, поки з'явиться парторг, бо будемо «під його керівництвом працювати». Певно, здогадалися ви уже, чому так відбувалося. Бо «вредний» же народ не тільки хвалу партії співав, а й, даруйте, хулу також. Як-от нам один дідусь дуже реготав, згадуючи приповідки, котрі він «ну ніяк забути не міг». Таку, приміром: «Кремлівська звізда забрала в податок й квочку з гнізда». Або наступну, котра стверджувала, що «Серп і молот несуть смерть і голод». Я тоді нічого уже боятися. Шкодую лишень за тим, що залякали так молодим, особливо при Сталіну, що пікнути не смів і щоразу сторожко озирався, коли хотілося лаяти і проклинати…

Зараз же багато зразків відвертої усної творчості українського народу записано і видано окремими томами та в усіляких збірниках. Як от у «Чорній книзі України», у якій, як на мене, вперше найбільш повно зібрано частівки та пісні, анекдоти і приповідки, котрі - я б сказала – не створені, а вистраждані нашим народом. Познайомтеся і ви бодай з невеликою добіркою творчості талановитого селянського люду в пору радянської влади. Ця недавня народна творчість, як на мою думку, повчальна ще й тим, що свідчить: ні в якому разі не можна миритися з беззаконням і безправ'ям, безчинствами і злодіяннями. Знаючи зараз усю правду про злочини над народом, вчинені комуністичним режимом більшовиків, давайте хоч тепер не мовчати і не терпіти наругу над собою. Коли знову повторюється і голодомор, і геноцид української нації. А суто мирні і демократичні вибори найприйнятніший шанс демонструвати свою волю і своє верховенство в державі.

Не той господар землі, що по ній бродить, а той, хто по ній за плугом ходить.

НАРОД СКАЖЕ, ЯК ЗАВ'ЯЖЕ

Бог карає холодом, а Сталін нищить голодом.

На хаті серп і молот, а в хаті смерть і голод.

Ні корови, ні свині, зате Сталін на стіні.

Як колгоспник плаче, Сталін не баче, а як комуніст скривиться, він так і дивиться.

Спасибі Сталіну-грузину, що одяг нас в парусину і резину.

Віддав в колгосп коні і віжки, а сам ходить тепер пішки.

Батько в СОЗ-і, мати в СОЗ-і, а діти плачуть на дорозі.

Нема хліба, нема солі, а до того іще й голі.

Нема хліба, нема сала – п'ятирічка все забрала.

Цибулину наминає – п'ятирічку «виполняє».

В колгоспі косять, а собі хліба просять.

Жито та пшениця пішли за границю, ячмінь і овес здали на МТС, а кукурудзу та буряки їмо ми, колгоспники-дураки.

ЗАГАДКИ І ВІДГАДКИ

В Америці на кожного жителя в середньому припадає одна автомашина. А в СРСР?

Відповідь: О, а в Радянському Союзі на кожного припадає аж по два автомобілі! Один – це катафалк, щоб доїхати на кладовище, а другий «чорний ворон», який забирає в Сибір.

***

Чому в Радянському Союзі так багато босих?

Відповідь:Тому, що СРСР повинен догнати і перегнати Америку, а бігти босоніж набагато легше.

***

Яка найдовша вулиця у світі?

Відповідь: Радянаркомівська у Харкові. На ній будинок НКВД, від якого вулиця аж на Соловки і веде.

***

А яка найбільша держава на світі?

Відповідь: Україна. Бо її кордони за Карпатами, столиця у Москві, а чи не все населення за Уралом в Сибіру.

***

Якось Сталін з усіма членами Політбюро ВКП(б) і Раднаркому вирушив у подорож пароплавом. Виникло питання: хто врятується, якщо пароплав з цими пасажирами потоне?

Відповідь: Народи Радянського Союзу.

ЧАСТІВКИ ТА СПІВАНОЧКИ

Спасибі Ілличу,
Що я хліба не печу.
Треба Сталіна просити,
Щоб і борщу не варити.
***
Був цар Микола-
дурачок-
Стояла булка
п'ятачок.
А як стали комуністи –
То не стало чого їсти.
***
Був Микола дурачок –
Були штани й
піджачок.
А як стали комісари –
***
Приїдь, Ленін,
подивися,
Як ми добре
розжилися:
Хата гола, клуня боком,
Ще й кобила
з одним оком.
***
Коли Ленін помирав,
Сталіну наказував,
Щоб він хліба не давав,
Сала й не показував.
***
Ленін грає
на гармошці,
Сталін ріже гопака.
Дожилася Україна –
По сто грам на їдока.
***
У колгоспі добре жить –
Один робить, сім
лежить.
А як сонце припече,
То й останній утече.
***
Сидить дівка на рядні,
Числить свої трудодні.
Трудодні,
трудоодиниці –
Батько ходить
без штанів,
Мати без спідниці.
***
Подивися, Сталін, сам,
Як танцює комнезам!
Він робити не схотів –
Записався в колектив.
***
Ходить Сталін та й
питає,
Чого дітям не хватає?
- Нема хліба, нема солі,
А до того іще й голі!
***
Як побачать ГПУ –
Ховаються в кропиву.
***
Ленін грає на баяні,
Сталін вдарив гопака,
Що у нашому колгоспі
Дали по сто грам
на їдока.
***
Працювала десять день,
Заробила трудодень.
А від того трудодня
Голодую я щодня.
***
Ні корови, ні свині,
Одіж рвана на мені.
В хаті нічим протопити –
Гріє Сталін на стіні.
***
Ні корови, ні свині,
Тільки Ленін на стіні.
Він показує рукою,
Куди в колгосп
за мукою.
***
Колосочки я збирала
На колгоспнім полі.
І за це мені дали
Десять літ неволі.
***
Ой, ти Сталін,
шкуродер,
Що ти з нас зробив
тепер?
Бандити стали
панувати,
А в Сибіру – батько
й мати.
***
В 32-му году
Люди їли лободу.
В 33-му году
Стали мерти на ходу.

ЖАРТИ І УСМІШКИ

Послали одного селянина до міста накупити для контори новоспеченого колгоспу художніх картин. І наказали, щоб зображене на них обов'язково було щось колективне. Вибирав селянин, вибирав – жодна не підходить. На всіх портрети членів Політбюро ЦК ВКП(б), зрозуміло, що поодинці. Коли це гульк – на картині намальовано Леніна, який лежить в Мавзолеї.

- Ой, як шкода! - зітхнув селянин. – Бо оця б підійшла, але якби Ленін на ній був не один, а колективно з усіма членами Політбюро.

***

Приїхав до міста батько з малолітнім хлопчиком. Побачивши на площі статую, хлопчик і питає, що це за чоловік зліз на стовпчик?

- Це Сталін, синку, - пояснив батько.

- А хто він такий? – продовжує допитуватися синок.

- Вождь трудового народу, який веде його, - почав відповідати батько, але угледів, що поруч зупиняється невідомий чоловік і прислухається, тому одразу й замовк.

А син не вгаває, тепер питає, куди ж він веде? Батько не стерпів і кинув:

- Дядька твого на Луб'янку відвів, матір аж у Сибір, а куди нас з тобою тепер доведе, ще не знаю.

***

Приїхав Сталін до одного дідка і просить, щоб той йому яку-небудь казку чи небилицю-дурницю розказав. А хто ти такий, питає дідусь, щоб я розважав тебе казками та небилицями?

- Я батько всього радянського народу, вождь міжнародного пролетаріату і трудящих світу. Я – Сталін!

- Оце ж тобі і є небилиця-дурниця, навіщо іншу розповідати, - сказав дід.

***

Гуляють двоє по парку, про те та се гомонять.

- Відгадай, - говорить один, - яка різниця між ослом і Сталіном?

І тільки запитав, як зирк, а позаду чоловік іде і уважно слухає. Вирішив тому, що краще для нього буде далі мовчати. Та невідомий, який позаду дійсно причаївся, раптом обізвався: «Ну так яка, кажи, різниця між ослом і Сталіном?»

- Та що ви, шановний товаришу, - з переляку забелькотав наш герой. – Ніякої різниці немає!

***

Один час в СРСР всюди висіли й мозолили очі плакати з написом, що «Спасибі дорогому товаришу Сталіну за наше щасливе життя!» Та хтось брав і закреслював та переставляв місцями слова «дорогому» і «щасливе». І тоді плакати читалися так: «Спасибі щасливому Сталіну за наше дороге життя!»

***

Міністр харчування Мікоян приїхав у село і хвалиться селянам: «І чого в нас тільки немає! Масла немає, м'яса немає, цукру немає, яєць немає. То чого в нас тільки немає!»

***

Відмінювання слова «комуна». Називний відмінок: кому – на! (Тобто на, візьми). Давальний: кому – ні» (Отож ні, немає).

***

Якось селянин підійшов до партійця та й питає, показуючи на плакат, де намальовані серп і молот, а під ними дві руки: що то, мовляв, таке? Що роблять ті руки?

- То змичка міста з селом, - пояснює партієць, - здоровкаються між собою селянин і робітник.

- А я сподівався, що прощаються, - зітхнув селянин.

***

Поїхав один селянин до Москви правди шукати. Шукав-шукав – ніде її не знайшов. Коли виходить на великий майдан, а поруч з ним будівлі за високою шпичакуватою огорожею. Оце за нею, подумав селянин, може правда й бути. Піду запитаю. І мерщій до воріт. З них на нього так гримнули, що аж злякали: «Куди прешся? Сюди не можна!» Тоді селянин зайшов з другого боку: а що, як повезе і пустять з чорного ходу? Але там зовсім не знайшов воріт. Здивувався: і що це таке, якщо мури неприступні, і такі, які не перестрибнути і не перелізти? І ні щілини, ні дірки, щоб пролізти! Вирішив запитати перехожих, що це за така загадка?

- Це Кремль, - пояснили селянину. – Там Сталін зі своїми комуністами-більшовиками з Політбюро і Раднаркому сидить…

- І навіщо ж охорона, яка не пускає, і височезна огорожа, яку не здолати? – здивувався селянин.

- А щоб ніяка сволота через мур не лазила!

- А звідки куди щоб не лазила? – вирішив уточнити селянин. – Звідси туди, чи навпаки, звідти сюди до нас?

РЕКЛАМА

АГРОСЕМ
ВСЕ ДЛЯ ВАШОГО БІЗНЕСУ
НАСІННЯ. ДОБРИВА. ЗАХИСТ РОСЛИН.
0 800 501 1717
/ agrosem.ua

Ягідна ферма запрошує бажаючих працівників та бригади на сезонний період: польові роботи, збір ягід (суниця, малина), сортування та пакування ягід у сортувальному складі. Оплата праці гідна.
067 397 38 63 Царичанський р-н, с. Могилів

ПОТРІБНІ: бармени, офіціанти, повара, помічники повара, посудомийки, кухонні працівники, прибиральниця, столяр, сантехник, промоутер, мангальник на Азовське море.
050-374-14-63, 096-990-80-80

! Вся радість життя в творчості. Творити – значить вбивати смерть *Ромен Роллан*

СКАНДАЛЬНА ПОЖЕЖА В НІЧНІЙ ПІТЬМІ,

або Як у селі Добровілля Васильківського району у стосунках між раніше ніби ж приязними людьми щезло добро і гору взяло зло

Микола ЯСЕНЬ

Продовження. Початок стор. 2

СПРАВА У ТІМ, що не встигли на подвірї Лариси Фесенко прочахнути сліди від пожежі, як порушується – заноситься в Державний реєстр – кримінальне провадження №12016040400000539 «за фактом умисного знищення майна». Цим самим слідство не лише поставило під сумнів висновок стосовно причини загорання автомобіля в гаражі, а висунуло зовсім іншу версію. Робило це воно за наполяганням – за письмовою заявою – потерпілого Артема Мамонова. А вже з чиєї «ініціативи» зявився слідом і новий примірник… акту про пожежу (підписаний, правда, двома з шести членів комісії на чолі з головінспектором районного сектору з цивільного захисту населення та надзвичайних ситуацій Сергієм Рєзніком та кимось третім геть невідомим) – це сьогодні з'ясувати не вдається. Оскільки минув якийсь час, і цей новий акт навздогін було визнано липовим та оголошено не дійсним. Але ж тривалий період недійсний акт діяв, мав ніби силу, принаймні, правив за ймовірну ніби версію, і у графі «Причина пожежі» стверджував, що «Підпал невідомим чи невідомими, на що вказують розбиті віконні шибки в гаражі, розлита на автомобіль легкозаймиста рідина і знайдена на місці 5-літрова каністра з-під тієї ж легкозаймистої рідини».

Перш за все звертаємо увагу на те, на що явно не звернув свою слідчий: з одного боку, заявник нової підозри, що наче було скоєно навмисний підпал, причому безпосередньо його автомобіля, а не гаража, забувся вказати, ніби замок на гаражі було зірвано, про що він голосно оповістив усіх свідків ще під час пожежі. Дивно, правда ж? Адже цей факт був би очевидним аргументом на користь версії про кимсь вчинене зло, згодні? Замість цього Артем Мамонов раптом посилається на інший факт – на те, що в гаражі було розбите вікно, через яке зловмисник і міг, мовляв, проникнути. Але ж і тут пам'ять підвела Мамонова, чи як? Адже у Пояснювальній записці за гарячими слідами події – 14 листопада 2016 р. - Артем своєю рукою чорним по білому написав: «Далі я розбив вікно гаража, щоб дізнатися, що відбувається в ньому». Отож це він і розбив скло, коли близько 12-ї ночі примчав до двору Лариси Фесенко, а не хтось лихий ще раніше, аби потрапити в гараж злодюжкою і спалити машину. Коли уже з гаража валив дим, шибки його вікна були ж ще цілі!

Коротше кажучи, в односельців Мамонова давно визріло і не викликає зараз сумнівів, що «не зумисне насправді було вчинено підпал, а зумисне було затіяно версію про нього». Ось так і не інакше. А раз так, то теж не сумніваються тут люди, що «з підступних намірів». Через це від тих пір і саму пожежу у селі охрестили підступною. Адже річ у тім, що Мамонов знайшов кому «оголосити» і… підозру. Його ж ідею, судячи з усього, охоче та аж бігом, ледве не на «ура» підхопило і слідство.

Тут мусимо повідати, що Мамонов-син та його батьки-Пожигаї належать до тутешнього фермерського плем'я. Точніше – до фермерів-одноосібників, як їх величають земляки. Як і сім'я Федора Федоровича Мухи, який зі своєю дружиною Світланою Анатоліївною також має сина Сергія. У Васильківському районі це поширене явище, коли великі родини чи роди близьких родичів, у яких разом набралося три, п'ять і більше земельних паїв, утворили власні селянсько-фермерські господарства. Здавалося б, ці дві родини мали тут жити якщо не геть чи показово в ідеальній злагоді, то з взаємно побратимськими стосунками. Як не як одного поля ягоди, яким краще підтримувати одні одних, ніж сваритися і, тим паче, ворогувати. На наше тверде переконання, невеликим фермерам і родинним господарствам, особливо тим, які хазяйнують у межах спільних сіл і територіальних громад, дійсно краще триматися купи та постійно відчувати плечі підтримки одні одних. Конкуренція ясна річ неминуча, як і те, що всі однаково успішними бути не можуть. Але й будеш успішним, своїм та визнаним тільки тоді, коли інших «однополчан» поважаєш і шануєш. Газета «Фермер Придніпров'я», в чому наші читачі мали не раз нагоду переконатися, над усе відстоює єдність та згуртованість і фермерських лав, і разом з ними приватних землевласників. У даному ж випадку доводиться висловлювати жаль, що зокрема у взаєминах між Мамоновими і Мухами у селі Добровіллі жаданих обопільних взаємин та стосунків не склалося.

Так от, Федір Муха зі своєю сім'єю - сусід через вулицю напроти Лариси Фесенко. Зрозуміли тепер, чим це для нього, але в першу чергу для його сина Сергія, обернулося? Останнього й запідозрив Артем Мамонов у навмисному підпалі автомобіля. Немов той або тримав якусь обиду на Артема, або заздрив йому – ну і таке подібне. Причому, «атаку» на бідолаху було здійснено дуже миттєво, щоби той і опам'ятатися не зміг. Тим паче, щоб не зміг до пуття також збагнути, на яких же підставах його звинувачують фактично у злочині. Подвір'я Мух-фермерів, що не дивно, переповнене усілякою сільськогосподарською технікою, тому перебуває під постійним наглядом камер відеоспостереження. До їх двору прибуває поліція і вилучає відеозапис, здійснений в фатальну ніч. Сьогодні існує лише письмовий запис ніби того, що було зафіксовано камерою. Бо з незрозумілих нині причин не відомо до пуття, де поділася флешка-речовий доказ. Одні ні на йоту не сумніваються, що її обачливо приховали, а то уже й знищили у родині Пожигай-Мамонових, інші тримаються думки, наче флешка пропала в райвідділі поліції. Оскільки запис переглядала також «протилежна» сторона, то вона доклала зусиль, аби пошкодити наступне: так, з запису видно, що пізно увечері Сергій Муха виходив зі свого двору, одначе не далі власного причіпа-лафета, який стояв під його ж таки парканом. Себто через вулицю у бік гаража Лариси Фесенко він не підходив…

Тільки от усе село сьогодні знає, що в поліції так налякали хлопця, неначе «марно викручуватися», бо «доказати, неначе це він проник у гараж і підпалив автомобіль, труда не становитиме». Ліпше, коротше, «бігом признавайся». Інакше «тортур йому не уникнути, нехай це знає». Ледве не ледь помітного «привида» «вистежили» в поліції на відеозаписі, а це значить, що Сергію Мусі «не врятуватися від тюрми». Заодно нагнали такого страху і на батьків хлопця, що ті «спрожогу, аби виручити сина», заплатили Артему Мамонову дуже вже «кругленьку» суму. Яка чи і не в чотири рази перевищувала вартість згорілих «Жигулів» - уявляєте?

Однак головне навіть інше: як тільки «операція» зі звинуваченням Сергія Мухи «успішно» була завершена, А. Мамонов пише заяву на ім'я начальника Васильківського відділу поліції О. Кузьменка наступного змісту: «Прошу Вас закрити кримінальне провадження за фактом пожежі в моєму гаражі в зв'язку з тим, що пожежа відбулася внаслідок замикання пристрою для зарядки акумулятора. Претензій я ні до кого не маю та в подальшому мати не буду». І нижче дві дописки. Перша від самого Мамонова, що «заява мною написана власноручно». Другою слідчий Ігор Савченко підтвердив, що «прийняв дану заяву». Така ось несподівана розв'язка! Навіщо та за що тоді ж допитували й залякували Сергія Муху та його батька і матір?! Якщо безпідставно чи нехай навіть за помилковою версією, в обох випадках, бо різниці тут немає, треба знімати з хлопця обвинувачення та повертати йому незаконно витребувану з нього суму – згодні? Та ще тільки цим і не обмежуватися. За всіма ознаками навіч же шахрайська оборудка, вчинена її виконавцями навмисне і схоже у змові…

Насправді нічого подібного не сталося. Насправді слідчий Ігор Савченко приймає постанову про закриття скандального кримінального провадження. Оскільки «в ході допиту потерпілого Мамонова А.В. встановлено, що він ввечері 13.11. 2016 року зняв акумуляторну батарею зі свого автомобіля та поставив в гаражі неподалік від нього, під'єднавши до саморобного зарядного пристрою». І далі за текстом: «В свідченнях Мамонова А.В. вказано, що електрозарядний пристрій, яким він користувався, був несправний, так як раніше замикав». І жодного слова немає у постанові про Сергія Муху та про те, як же тепер з ним бути. Враховуючи навпаки вищенаведене, усі кінці оборудки явно кидаються у воду, і шукати їх, мовляв, зась та марно.

***

Скажемо прямо: усе це вразило, шокувало жителів Добровілля. Поміж українських селян споконвіків не заведено глумитися одні над одними. Наші селяни, починаючи з давніх дідів та прадідів, цінували поважні стосунки між собою, дорожили власною совістю і репутацією, божими заповідями. Над усе сільські трударі з покоління в покоління надавали перевагу чеснотам і правді. І за сором та ганьбу вважалося заплямувати себе серед односельців кривдою, непорядністю, злостивістю та злобою, злом чи й тією ж жадібністю. Відтак не дивно, що добровільців, тяжіння яких до добра і доброї волі закодоване в самій назві їхнього села, обурила дуже підозріла й загадкова, скандальна та плутана, дійсно підступна пожежа опівночі в гаражі Лариси Фесенко. Не вона на думку людей винна у тому, що недобрі і навіть злі та корисливі наміри взяли гору у даній ситуації – винні ті люди, котрі пішли на нехтування свого реноме серед земляків. На те, щоб зневажити, пригнути і навіть ошукувати інших.

І в першу чергу потерпілими зараз тут себе вважають Лариса Фесенко та її дочка Ярослава Чикота. Мало того, що у своїй заяві з проханням припинити кримінальне провадження стосовно Сергія Мухи Артем Мамонов написав про пожежу, яка ніби сталася «в моєму гаражі» - отож забувся, що згорів гараж зовсім не його, а хрещеної матері. Мало того, що він ще й порізав та здав на металобрухт не лише власний згорілий автомобіль, але й металеві гаражні ворота, котрі належали Ларисі Фесенко. Мамонов ще й словом не обізвався за три роки, які вже минули після пожежі, як же відшкодувати збитки, завдані хрещеній матері, в чому, як не крутив та не вертів, його вина. Чому літня віком жінка та її дочка мають тепер покірно приймати зневагу, котру стосовно них демонструє - це як мінімум - молодший Мамонов? Ще позаторік вони разом звернулися з позовом до суду «про стягнення шкоди, заподіяної знищенням нашого майна». У позовній заяві жінки написали: «Можна зробити висновок про те, що саме безвідповідальна поведінка відповідача, яка характеризується може і неусвідомленим умислом, стала причиною пожежі, а відтак перебуває у прямому причинно-наслідковому зв'язку зі збитками, завданими горінням гаража та інструментів у ньому». І приклали експертну оцінку, що вогонь у них знищив добра більш як на 50 тис. гривень. Крім того, читаємо далі в позові, «діями відповідача нам спричинена глибока моральна шкода, яка полягає в душевних стражданнях і негативних наслідках від отриманих хвилювань, коли після зазначених подій ми змушені були звертатися до приватного психолога».

Свої моральні збитки мати і дочка окремо оцінили в 30 тисяч гривень. Та справа в тім, що скоро два роки виповниться, як Васильківський районний суд розглядає їхній позов. Спершу, як неважко здогадатися, на заваді була ніби кримінальна справа «за фактом підпалу». А якщо, мовляв, дійсно хтось умисне підпалив, і ніякої вини Мамонова немає? Коли ж слідство зупинилося на версії замикання електричного зарядного пристрою, Артем раптом, уявіть собі, нової пісні заспівав. Точніше, вернувся до старої, але на новий лад. Ні, звинувачувати саму Ларису Фесенко чи її дочку Ярославу, наче вони разом чи котрась з них одна вчинила підпал його машини, Артем таки не набрався «духу». Зате взявся тлумачити, неначе як висновки пожежників та їхніх експертів, так і слідчих Національної поліції про причину загорання через замикання приладу зарядки акумулятора є тільки найбільш вірогідною, але не однозначно ніби встановленою. І висуває, якщо й не нав'язує суду навздогін фактично свою ще й третю версію. Котра зводиться до того, що загорання могло статися й через замикання… несправної електропроводки в гаражі хрещеної матері. Отож не інакше, як намагається «пустити розслідування справи по новому колу».

Бо уже й зараз, коли днями Васильківський суд виніс нарешті рішення на користь позивачів, їхній опонент Артем Мамонов не збирається виконувати судовий вирок. Відшкодовувати збитки, які були завдані пожежею, вперто не спішить. Навпаки, сповнений мети в апеляційній інстанції шукати підтримку ідеї стосовно версії про зіпсовану електропроводку, котра і могла спричинити також загорання.

Знаєте, шкода, дуже шкода, прикро, що це зараз відбувається у нашому придніпровському селі. Багато віків наші села правили за скарбницю моральних цінностей та традицій українського люду. Були вони і повинні ж бо залишатися глибокими та невичерпними криницями людського добра і людської порядності, честі та власної гідності, котрі треба берегти і примножувати кожному від народження і до смерті. Коли кажуть про потребу залишати свій слід на землі, ми на всі сто відсотків переконанні, що мова йде про слід, котрий лишаємо ми всі після себе у пам'яті сучасників і нащадків серед земляків там, де кожному випадає жити серед людей. Так от, хвилює й не дає спокою, що суперечливі, викривлені і підлі пристрасті, котрі після «загадкової» пожежі виникли у досі благополучному і пристойному селі Добровілля – це перші гіркі «ягідки» розшарування й розмежування селян на заможних і більш заможних, аж багатих, і на бідних та нужденних, коли для одних ніякі моральні гальма не писані, а іншим нічого уже «ловити» у своєму житті.

Шкода українського села, якщо це так. Воно і так потерпає зараз від нових крутих олігархів, які ладні від наших сіл аніяких слідів не лишити на загарбаній і заграбованій ними землі. Але загнивання селянського роду ще й у щільниках людських глибин – це не менш, якщо не більш страшне і нищівне явище. Тут доречно, поки не пізно, нагадати заклик духовного велета Олеся Гончара берегти усім нам собори своїх душ. ■

На порі, на часі

Правила посадки плодових

Дізнайтеся, які плодові дерева слід посадити на своїй ділянці на початку квітня.

САДИТИ плодові дерева у нас починають досить рано. Серед найбільш популярних плодових і садових дерев - яблуня, слива, груша, вишня, черешня, абрикос та інші.

Посадка плодових дерев - це дуже відповідальний процес. Найважливішим нюансом, якого завжди потрібно дотримуватися, є відстань між деревами. Плодові дерева поділяються на слаборослі і сильнорослі. Перший вид слід садити на відстані два метри один від одного, а другий - на відстані три метри.

Якщо у вас вже куплені саджанці, то слід викопати ями для посадки. Глибина і ширина посадкової ями залежить від того, якого віку саджанець ви будете садити. Після того, як яма викопана, обов'язково внесіть перегній. Він повинен повністю покривати дно посадкової ями і складати 15-сантиметровий шар. Після цього обов'язково зробіть в ямі горбик з родючої землі. На нього слід встановити саджанець і розправити його коріння з усіх сторін.

Засипте дерево у ямі, тільки не дуже заглиблюйте його. Так звана коренева шийка повинна бути зверху, інакше дерево буде рости, та ще й може загинути. Зверніть увагу, дерево має бути встановлене в посадковій ямі точно посередині.

І ще один важливий момент - після посадки, навколо місця посадки зробіть чашоподібну лунку, щоб дерево було зручно поливати і розпушувати ґрунт. Ось така нехитра процедура дуже скоро дасть свої плоди, і ваші саджанці почнуть рости, а потім і плодоносити.

Волоський горіх, наприклад, треба садити за 5-6 метрів від інших дерев, позаяк пізніше горіх своєю кроною заб'є сусідні дерева. Садити його краще в тій частині двору, де планується альтанка. Горіх дає велику тінь і гілки його ростуть високо над землею. Під ним можна робити дитячий майданчик, і використовувати його гілки для того, щоб вішати на них гойдалки. Волоський горіх росте досить швидко. Листя у нього велике, так що його можна використовувати у вигляді природного навісу над водоймою або басейном.

Якщо хочете посадити довгоживучі плодові дерева, вибирайте сорти вишні. Також довго живе і плодоносить груша, вона росте у висоту, а стовбур могутній прямий. Коріння з землі не випирають. Потребує мало поливу і витримує посуху, проте довго радує зеленим листям і численними плодами.

Скільки днів потрібно для проростання насіння?

Насіння кожної рослини проростає протягом певного часу. Скоротити тривалість цього процесу практично неможливо. Але, знаючи приблизні терміни проростання насіння, ви можете розрахувати, коли чекати сходів, коли прийде час висадити розсаду у відкритий ґрунт і так далі. Це допоможе більш організовано планувати городні роботи.

Скільки днів йде на проростання насіння основних городніх культур?

- *Огірки - 3-8 днів*
- *Цвітна капуста - 3-8 днів*
- *Капуста брокколі - 2-3 дні*
- *Петрушка, пастернак - 10-14 днів*
- *Кабачки, цукіні, патисони, гарбуз - 3-10 днів*
- *Капуста - 3-10 днів*
- *Баклажани - 5-10 днів*
- *Боби - 5-10 днів*
- *Горох, квасоля - 5-7 днів*
- *Помідори - 6-10 днів*
- *Картопля - 5-7 днів*
- *Кукурудза цукрова - 5-7 днів*
- *Цибуля - 5-12 днів*
- *Морква - 8-10 днів*
- *Селера, ревінь - 7-14 днів*
- *Перець - 7-15 днів*
- *Дайкон, редис, редька - 4-7 днів*
- *Кавун 5-15 днів*
- *Диня - 6-8 днів*
- *Ріпа - 8-10 днів*
- *Салат - 7-10 днів*
- *Буряк столовий - 5-8 днів*
- *Шпинат - 10-14 днів*

Полуниця, садова суниця - 14-30 днів

В цілому, час проростання насіння визначає час схожості розсади. Але важливо мати на увазі, що вплинути на процес можуть такі чинники, як температура і вологість ґрунту, наявність/відсутність обробки будь-якими препаратами. Так, оброблене насіння з магазину може сходити довше.

Коли насіння не проростає занадто довго, тому може бути кілька причин.

Температура в приміщенні з розсадою нижча мінімальної, за якої воно може прорости. Оптимальна температура для проростання насіння - 21 градус. Якщо температурні показники нижчі, розвиток насіння може сповільнитися або зовсім припинитися.

Проблеми з ґрунтом. Він занадто сухий або занадто вологий. У сухому ґрунті насіння не зійде від нестачі вологи, а в залитому - не буде отримувати достатньої кількості кисню і, як кажуть, «задихнеться».

Насіння посіяне занадто глибоко. Глибина сівби повинна дорівнювати потрійному розміру самого насіння.

Якщо посів проведено на велику глибину, чекайте сходів довше.

Час на проростання насіння у конкретного сорту трохи більший тих, який зустрічалися вам раніше. Іноді терміни проростання насіння ранніх і пізніх сортів одних і тих же культур різні.

Якщо ви усунули недоліки вирощування, а насіння так і не зійшло, швидше за все причина криється в якості посадкового матеріалу. Можливо минули строки зберігання насіння, воно зберігалося в неналежних умовах або плоди були зібрані недозрілими. ■

Здоровенькі були!

Залізо супроти анемії

Залізо - це один з найважливіших мікроелементів, що беруть участь в обміні речовин. Воно вирішує багато важливих завдань і дефіцит заліза може призвести до цілого ряду несприятливих наслідків для організму.

Прийнято вважати, що відсутність в раціоні червоного м'яса неминуче призводить до розвитку недокрів'я та анемії, а вегани піддають своє здоров'я серйозному ризику. Але, на щастя, це не відповідає дійсності. Натуральні продукти рослинного походження при їх правильному поєднанні здатні стати повноцінним джерелом заліза.

Як позначається дефіцит заліза на стані організму

Чи доводилося вам останнім часом відчувати перераховані нижче симптоми?

- синюшні губи;
- суха і бліда шкіра;
- швидка стомлюваність, сонливість;
- підвищена дратівливість;
- ламкість волосся і нігтів;
- порушення пам'яті та концентрації;
- часті застуди.

Перераховані ознаки вказують на наявність залізодефіцитної анемії. Але чому вона виникає?

Залізо є ключовим компонентом гемоглобіну, особливого білка, який міститься в еритроцитах - червоних кров'яних тільцях. Вони відповідають за доставку кисню з легенів у найвіддаленіші клітинні структури. 70% від всього обсягу заліза, що надходить в організм, знаходиться в крові і в кістковому мозку. Решту організм відкладає про запас в м'язовій тканині, печінці та селезінці.

Залізо входить до складу деяких ферментів - каталізаторів біохімічних реакцій, а також бере участь у виробленні гормонів щитовидної залози, які регулюють обсяг енергетичних резервів організму. Тобто, від активності заліза залежить ваш життєвий тонус.

Нестача мінералу провокує відповідне скорочення синтезу гемоглобіну, кисневе голодування клітин і, як наслідок, призводить до розвитку анемії. При дефіциті заліза падає імунітет, а ймовірність підхопити кишкову інфекцію чи ГРЗ зростає майже в 2 рази.

Скільки заліза потрібно організму

Кількість заліза, необхідна організму, відрізняється у чоловіків і жінок. Рекомендації лікарів такі:

- для чоловіків - 10 мг на добу.
- для жінок - 18-20 мг на добу.
- для вагітних жінок - до 27 мг на добу.

Залізо, що надходить з їжею, відрізняється низькою біодоступністю. У продуктах харчування мінерал зустрічається у двох формах: гемовій і негемовій.

Гемовий різновид заліза входить до складу тваринних продуктів і засвоюється приблизно на 10%.

Негемове залізо міститься в продуктах рослинного походження, і організм справляється з ним помітно гірше, засвоюючи лише 1-5 %.

На перший погляд може здатися, що обійтися без тваринних джерел мінералу ніяк не можна. Але це не так! Збалансований раціон навіть у відсутності м'ясних продуктів здатний повністю забезпечити потреби вашого організму в залізі.

Не можна забувати і про те, що м'ясо, вироблене на сучасних підприємствах, несе в собі цілий набір отруйних компонентів, в числі яких антибіотики і гормональні препарати, які активно застосовуються в м'ясній промисловості для збільшення продуктивності. Ну і, зрозуміло, жорстоке вбивство тварин - це пряме порушення етичних норм.

У людському організмі у заліза є біологічні помічники - синергісти, до яких відноситься аскорбінова кислота і вітаміни групи В. Вітамін С підвищує засвоєння мінералу в кишечнику, а вітаміни В6, В9 та В12 є повноцінними учасниками процесу кровотворення. Нестача останніх порушує синтез червоних кров'яних тілець, і це теж може стати причиною розвитку анемії, причому навіть у присутності достатньої кількості заліза.

Якщо ви дотримуєтеся веганської дієти в оздоровчих цілях або слідуючи прагненню вести більш усвідомлений спосіб життя, то вам потрібно звертати увагу на кількість заліза в раціоні. Намагайтеся враховувати сумісність продуктів харчування, щоб забезпечити оптимальну біодоступність і високу біологічну активність.

Рослинні джерела заліза

Такі продукти містять велику кількість заліза:

- шпинат;
- бобові;
- гарбузове насіння;
- броколі;
- капуста.

Мінерал входить до складу багатьох круп, зернових, горіхів і сухофруктів.

Щоб збільшити біологічну доступність негемової форми заліза в кілька разів, включайте в раціон продукти, багаті вітаміном С, в тому числі:

- болгарський перець;
- капусту;
- ківі;
- цитрусові;
- чорну смородину;
- шипшину.

Вітамін В9 підтримує активність заліза, що міститься в:

- арахісі;
- соняшниковому насінні;
- квасолі;
- сочевиці;
- зелені (крес-салат, шпинат, базилік, петрушка);
- авокадо;
- броколі.

Вітамін В6 входить до складу:

- горіхів;
- бобових;
- круп.

Що стосується вітаміну В12, то він міститься виключно в продуктах тваринного походження. Якщо ви дотримуєтеся суворої веганської дієти, то обов'язково приймайте відповідні добавки. Альтернативою харчових добавок можуть стати ін'єкції В12.

Крім синергістів, які підвищують активність заліза в організмі, існують компоненти, що перешкоджають його нормальному засвоєнню. До їх числа відносяться, зокрема, таніни - дубильні речовини. Вони в надлишку містяться в каві і чаї. Щоб уникнути дефіциту заліза, слід максимально обмежити вживання цих напоїв.

Харчування натуральними продуктами рослинного походження володіє потужним оздоровлюючим потенціалом. Всупереч широко поширеним стереотипам, веганський раціон здатний забезпечити ваш організм більшістю незамінних харчових компонентів, і залізо не є винятком.

Підготувала
Анна МЕЛЬНИК.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-968-64-84
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Сєдова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1983914. Тираж у квітні 11560.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Петро ЛУК'ЯНЕНКО

Наслідки глобального потепління стають все відчутнішими.У середині березня на більшій частині території України пройшли сильні буревії, зривало дахи, виривало з корінням дерева, які падали і трощили автомобілі. На Поділлі навіть загинули троє людей, є травмовані - десятого-одинадцятого березня різкі пориви вітру сягали 30 метрів на секунду, були дощі, град. Синоптики таку негоду віднесли до другої хвилі небезпечності. Подібні явища для України вже стали звичними. Особливо в останні чотири роки, що були найбільш спекотними.

«Планети «Б» не існує»

ЗА ДАНИМИ Всесвітньої метереологічної організації (ВМО), це зумовлене збільшенням викидів вуглекислого газу, які досягли рекордного рівня. Лісові пожежі, засухи, затоплення, нищівні шторми внаслідок потепління лише посилюватимуться, якщо людство не схаменеться і не перестане знищувати природу, застерігають експерти. Руйнівна стихія завдає все більших збитків економіці по всьому світу. Адже потужні, почасти рекордні шторми спричинили спустошення та призвели до втрат людських життів. Теплові хвилі також є причиною великих втрат продуктивності праці в 2018 році - було нестерпно спекотно не лише працювати, а й перебувати на сонці.

У 2018 році в Північній півкулі було 70 тропічних циклонів або ураганів, що більше за середнє значення попередніх періодів - 53. Як попереджують вчені, існує величезна ймовірність того, що фаза Ель-Ніньйо вже розпочалася. Ель-Ніньйо – це потепління поверхневих вод східної частини Тихого океану. Оскільки температури продовжують зростати, його наслідки будуть більш значними, а впливи відчутнішими. Пробуджуються екстремальні погодні умови через погіршення та зміни клімату. Збільшуються шанси, що 2019 рік буде найспекотнішим в історії людства, застерігають вчені.

Молодь хоче майбутнього

Поки політики чубляться за владу, молодь все гучніше заявляє: є проблема важливіша, що потребує реагування всієї світової спільноти! Це потепління клімату, наслідки якого непередбачувані для всієї планети Земля. Тому в Європі вже вкотре проходять протести молоді проти зміни клімату. В Німеччині, Швейцарії та Бельгії пройшли акції, влаштовані школярами, щоб привернути увагу суспільства до цієї проблеми, за даними ВВС Україна. Молодь пройшлася маршем через Берлін, аби закликати до дієвих заходів проти глобального потепління. Німецька молодь змобілізовується за допомогою хештегу #FridaysForFuture у Twitter, а також використовує слоган «Планети Б не існує».

– Нам кажуть, навчайтеся, щоб отримати хорошу професію та пристойний рівень життя в майбутньому! А чи буде взагалі у нас те майбутнє з такими темпами зміни клімату?! Адже все може швидко закінчитися черговим потопом або зледенінням через глобальне потепління, – сказала одна з учасниць протесту.

Вимога молоді чітка і зрозуміла: зменшити залежність від вугілля та підвищити використання відновлюваних джерел енергії. Флаєри, стікери і плакати мітингуючих виготовлені в друкарнях, які дотримуються екологічних стандартів. На плакатах написи: «Планети «Б» не існує», «Прогули в школі можна пережити, а зміни клімату – ні», «Марш зараз або потоп потім», говорять самі за себе. Активісти закликають світових лідерів і очільників корпорацій дотримуватися амбітних цілей, узгоджених у Парижі в 2015 році для боротьби зі зміною клімату.

Аналогічний марш молоді відбувся і у Брюсселі, де розташовані основні інституції ЄС. Школярі і студенти тримали транспаранти, на яких були надруковані гасла «Динозаври вважали, що вони теж мають час» і «Будьте частиною рішення, а не забруднення». А 16-річна шведська активістка Грета Тунберг надихнула на масові протести у Швейцарії. Спочатку она кожну п'ятницю кілька місяців поспіль сиділа біля шведського парламенту, щоб донести послання про клімат. А на час проведення Всесвітнього економічного форуму Грета приїхала в Давос, щоб закликати учасників забезпечити зелене майбутнє нашій Землі. У розмові з ВВС вона сказала: «Я хотіла донести ідею про те, що більшість шкідливих викидів викликана всього лиш кількома людьми, дуже багатими людьми, які перебувають тут, у Давосі».

Одне з американських видань внесло цю дівчину в список 25 найвпливовіших підлітків 2018 року. До акцій Грети Тунберг приєднуються тисячі школярів по всьому світу. По п'ятницях, замість відвідування школи, вони переважно перед будівлями парламентів проводять демонстрації під девізом Fridays for Future («П'ятниці для майбутнього»). Так одиничний пікет переріс у цілий глобальний рух. Аналогічні протести пройшли у Лондоні та інших європейських містах. Коли одного з організаторів і учасника маршу Бартолейна запитали про причину акції, він з подивом та неприхованим роздратуванням відповів: «Ми хочемо впливати на політику, щоб не лунали лише порожні обіцянки, а терміни їхнього виконання не переносилися весь час».

Українська солідарність

Не залишилися осторонь європейських екологічних протестів і українці. П'ятнадцятого березня київські активісти долучилися до молодіжного Глобального кліматичного страйку. Оскільки у нашій країні вирішення екологічних проблем знаходиться на наднизькому рівні, вони для наших можновладців є далеко не першочерговими. Навіть навпаки, як гриби після дощу, множаться екологічні проекти, що під чудовими назвами на зразок «покращення гідрологічного стану річки» приховують основну мету - поцупити кошти із бюджету та більше нашкодити річкам, аніж принести користі. Не всі люди розуміють, що потрібно берегти кожне озерце, струмочок, болітце, бо жадоба наживи затьмарює здоровий глузд. Керуючись правилом «після нас хоч потоп», дехто навіть про своїх нащадків не дбає, не переймається, в якому стані буде довкілля.

У Києві учасники акції «Планети Б не існує» зібралися під будівлею Кабінету Міністрів, щоб закликати політиків вжити заходів для зниження викидів в атмосферу та переходу на відновлювальні джерела енергії. «Ми звертаємося до міністра освіти Лілії Гриневич з проханням зробити екоосвіту пріоритетною, включити її до навчальної програми, щоб учні з першого класу вивчали проблеми екології. Ми звертаємося до прем'єра Володимира Гройсмана з проханням визнати, що кліматична криза – це одна з першочергових проблем у країні, на рівні війни», – заявила Громадському одна з організаторок Леся Хом'як.

«Обираючи енергію сонця, вітру, води, ми обираємо не просто чисте майбутнє, а й миротворчу енергію, здійснюючи таким чином «гуманізацію енергії»,- такої думки наша видатна співачка Руслана Лижичко. Як відомо, Руслана давно підтримує ідеї енергоефективності та використання «чистої» енергії - її будинок оснащено вітровими установками, сонячними панелями та геліоколекторами. Вона неодноразово була почесною гостею на кількох потужних бізнес-форумах, які проводило Держенергоефективності.

Дослідження, проведене під патронатом ООН, показало, що для уникнення катастрофічних змін клімату людство має повністю відмовитися від вугільних теплоелектростанцій, пластику, нафти і газу до 2050 року. Тобто часу у нас залишилось вкрай мало. Ось про що першочергово нам треба замислитись.

Яким буде літо-2019

Українці дуже люблять літо, адже це пора і плідної роботи, і якісного відпочинку. Набратись сил та натхнення можуть студенти та школярі, вдало збагатити свій сад та погріб – садівники та фермери. Питання: якою буде погода влітку 2019 року вже зараз цікавить багатьох.

Характеристика клімату та сезону

Для України притаманні часті коливання, що пов'язані із надходженням антициклонів та циклонів. Вітри змінюються відповідно до сезону. Влітку, дають зрозуміти багаторічні спостереження, переважають північно-західні вітри.

Опади йдуть не рівномірно, і найбільше їх на заході країни.

Погода на червень, як правило, хороша. Середня температура місяця в цей період +16-17° на заході, півночі та в центрі країни та +18-19°на схожі та півдні України. Абсолютний максимум червня зафіксовано в 1934 році в місті Сараті Одеської області. Тоді на позначках термометрів жителі міста зафіксували +39,6°. Абсолютний мінімум спостерігався ще в 1950 році в місті Олевську, що на Житомирщині. Погода була морозною – до -1,9°.

Липень – найбільш теплий місяць року. Як правило, вирізняється незначними опадами та великою кількістю сонячних днів.

На липень припадає основний медозбір, а тому для українців важливо, щоб прогноз погоди в липні був позитивним. Середня температура повітря на цей період - +18-24°. Абсолютний максимум становить +41°. Зафіксовано такий показник в різні роки в Донецькій, Луганській, Миколаївській, Одеській та Херсонській областях. Найхолодніше в липні було в 1951-му році в місті Олевську. Повітря не прогрівалось вище +2,4°.

У серпні традиційно тепліше, аніж в червні, однак, холодніше, аніж в липні. Середня температура повітря по усій країні становить +18-20°. Найгарячішим на території країни липень був у 1971 році. В місті Сарата температура повітря сягає +40,7°. Найхолоднішим серпень був в 1966 році. Жителі міста Дружба Сумської області помітили на своїх термометрах -2,3°.

Яким буде червень?

Після гарячих днів травня червень принесе разом із собою різке похолодання та дощ. Аж до 15-17-го червня небо буде густо вкриватись темними хмарами. Дощі раптово скроплюватимуть цілі області та затягуватимуться на цілі дні. Температура повітря на півночі, заході та центрі не буде вищою, аніж +15° Жителям східних та південних областей протягом перших тижнів червня не варто розраховувати на температуру понад +20°. Звісно, таких затяжних дощів, як у Львівській, Івано-Франківській, Закарпатській та Рівненській областях, тут не передбачається, однак, парасольку також потрібно мати завжди на готові.

Прогноз погоди на літо вказує, що два останні тижні червня будуть трохи теплішими. Повітря встигне прогрітись до +26°. На сході розпочнеться справжній курортний сезон.

Що принесе із собою липень?

Липень буде особливо гарячим місяцем. Після прохолодного червня навіть не всі українці зможуть так швидко адаптуватись до нових погодних умов. Жителі західних та північних регіонів зможуть помітити на своїх термометрах до +30°. На півдні та сході температура, відповідно, буде ще вищою – до +32-35°.

Опади проявляться раптовими грозами після особливо жарких днів та відбуватимуться здебільшого у вечірній та нічний час.

Зранку важко буде помітити хоча б якісь сліди опадів.

Шквальний вітер та град можуть траплятись в Закарпатській та Івано-Франківській областях. Разом із тим, такі явище будуть дуже короткотривалими та не зможуть зіпсувати відпочинок чи негативно вплинути на роботу.

Такі умови посприяють тому, що усі сезонні овочі та фрукти почнуть дозрівати швидше. Вже третій тиждень місяця дасть змогу українцям скуштувати свій врожай диню та кавунів.

Яким буде серпень?

Погода на серпень зможе потішити усіх помірною температурою. Не буде такої спеки, як в попередні місяці. Лише перші дні місяця будуть гарячими. Далі температура піде на спад. Максимальні показники становитимуть +24-26°.

Протягом другого тижня місяця по всій країні вируатиме дощовий циклон. Йтиме він із заходу, а найбільше постраждають Львівська, Івано-Франківська, Закарпатська , Хмельницька, Тернопільська та Закарпатська області.

Останні два тижні місяця повинні бути хорошими. Усі охочі засмагати, можуть сміливо одягати купальними та поспішити на водоймища. В день температура буде прогріватись ще до +28°, однак ночі вже будуть холодними.

Народні прогнози

Свою відповідь на питання, яким буде літо-2019 в Україні, дає і народний прогноз. Здавна слов'яни особливу увагу приділяли живій природі і завдяки спостереженню за нею, могли спрогнозувати погоду на найближчий час.

Так, якщо цвіркуни довго цвіркочуть, а потім раптово замовкають, значить варто очікувати дощу.

На негоду та холодне літо ластівки будують свої гнізда високо та із східної чи південної сторони. Якщо ж влітку повинно бути спекотно, значить ці розумні пташки збудують собі гнізда із західної сторони.

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-968-64-84

Передплатити «Фермер Придніпров'я» можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 числа кожного місяця. Передплатний індекс 60092.